

Alexandre P.

Maristany

Continua repartintse la
famosa obra de gran exit

ELS HIPOCRITES

48 pàgines 15 cèntims

La nostre Galeria d' Elenchs dramatics

Tots els aymants de l'Art de la terra han vist amb ver complacencia aquesta iniciativa, anant creixen l'interès que uns y altres han sentit, perquè la mateixa fassi sa cursa empresa donant amb tot son esplendor els fruïts qu'ella empre-sona.

Prova de l'entussiasme amb que s'ha vist coronada, es el nombre ya regular que tenim de fotografies en cartera esperant torn per ésser transportade al fotograt avont hi seràn fruhides y celebrades pels interessats y parents ja que á més del nom hi veuràn glorificades llurs persones.

Ademés, nosaltres, com si això no fos prou, com si això a més del natural perjudici, no 'ns portés un altre punt a cumplir, un altre delme a satisfer, hem fet més! comprenent el gran inconvenient que hi per part de molts, a obtenir un grupo de l'elench, ja sia per l'inconveniencia de trovarse tots a casa'l fotógraf ja pel preu un xich elevat que pugui costar el ferlo venir a l'entitat, ja per tractarse de l'elench d'un poble que no té facilitats per ferho o ja per altres mil rahons, son la causa u obstacle de que molts que amb ver satisfacció voldrien veure llur retrat en les planes d'aquesta revista *teatral*, tenen que

els elenchs que li indiquem, tant de dins quedarse amb les ganes, per les rahons exposades o per altres inconvenients improvisos que a voltes es presenten. Donchs bé, desitjant nosaltres vèncer aquestes dificultats, treure els obstacles que s'oposin pera portar a felis terme les aspiracions de tots, ens hem posat d'acòrt amb un fotógraf d'aquesta ciutat, qui está encarregat de fotografiar tots Barcelona com dels pobles de la provincia, sense ocasionarlos el més petit gasto; tant sols deuen posarse d'acort amb aquesta Administració fixant el dia y l'hora, enque s'hagi d'efectuar la fotografia.

Amb això, queda més afermat lo que deyem en nombres enrera, de que nosaltres hem sigut, som y s'èrem els vers defensors dels novells aficionats, caminant a son envers y treballant sempre per enaltirlos y fer respirar altre ambient a llurs coneixements y facultats, que'l reduhit d'una societat ó agrupació; més nosaltres sabèm perfectament qu'aquets esforços es veuràn coronats amb el més preclar dels èxits, mereixent l'aprovació y felicitació de tots quants s'han interessat pel millorament y protecció dels elenchs dramatics. Y ara, mans a l'obra y avant!

Breviari

Eugeni Noel, hèroe romàntich.

Deu fer un any que vaig conèixer a l'Eugeni Noel. Era jo a Madrit allavors, a l'*Heraldo*. Una tarda rufola y plujosa l'Emili Carrere và presentàrmel en la redacció del mort *Cuento Semanal*.

Vestia de negre, com els cavallers qu'en una llunyana època pintà el Domenikos Theotocopuli, una romàntica y discreta melena envoltava son rostre palidíssim d'elegit, y en sos ulls creuhava l'ignia foguera de la Rebeldia. Quan en la conversa devenia vehement, una vena blavenca y accentuada ratllava son front ample y bombat com lo ratllaria un guió de porpra.

Es un erudit, un conscient, en aquesta beneyta terra de les inconsciencies, hont tots savèm de tot, hont rès ens es desconegut... La seva conversa estava atapahida de dates, de noms; somniava una Espanya ideal, culta y bella, sense sar-sueles imbècils ni espectacles incivils...

Y và interrompre l'Emili Carrere amb una gran ironia en el geste y en la veu per dir que els únichs dos nombres agotats son: «Un milagro del Arte», del pare Calpena, y «Los amores del toreo», auto-reclàm de Vicens Pastor.

Temps après entrava a la presó, pera restarhi noranta-dos dies. Vaig anar a visitar-lo gayrebe diàriament, y ell, el

rebeld ferotge, somreya al vèurem com somriuria un infant... Y allà, en la fredor lletja y vulgar de la cel·la, l'Eugeni Noel me desfé el torturat enigma de sa vida. Ell s'havía avergonyit un jorn de eixa trista Espanya de pandereta, amb actors ganduls y estúpits, mancats de tota cultura, amb escriptors cursis y amanerats, innobles servents del poble, al que igual llohen en sos defectes que en ses virtuts—si es que encara n hi resten de virtuts,—amb fellons generals de la derrota, amb polítichs de *doublé*, estults y analfabets; s'avergonyí d'eixa Espanya hont son els únichs educadors de voluntats Lerroux y Machaquito, la Julia Fons y'l Bomba. Aquesta Espanya volia anularla, ferla desaparèixer, cremar les *plazas de toros* y'ls convents, per aixecarhi Ateneus y Biblioteques!

Es un romàntich, un pobre romàntich l'Eugeni Noel; recorda els hèroes de l'any 40, tant plè de fè, tant abnegat, fins tant il·lús. Ell, com els que en mortes èpoques intentaren reconquistar les Terres Santes, emprèn aquest camí, que ha d'ésser son calvari, amb un inefable menyspreu a tots el concells, a totes les advertencies. Però en té un conhort: y es el de que sa paraula resta eternament; com eternament resta en la innoble carn de la plebe un segell de foch.

LLUÍS CAPDEVILA.

Arts Plàstiques

En aqueixa primera sortida d'informació de les arts plàstiques, no se'm separa 'l recort de la primera volta que vaig fer la visita a n'aquella prodigiosa obra de Felip II, l'Escorial: Era un dia esplèndit de la estiuada, y el sol ni podia suportar-se; era talment impossible restar parat a son enfront. Amb el respecte que s'entra en aquella mostra del superb esforç humà, vaig penetrar en son recinte, internant-me al temple pera admirar la grandiositat de ses naus, les pintures murals hont desenrotllà son geni el *Fa presto* y l'humilitat de la cambra de Carles V després, internant-me fins al lloch funerari hont reposen les despulles reials, tot aquell calor que m'aixafagava al exterior s' anà tornant tebior, y fins, al penetrar en aquell lloch hont jeuhen les grandeses reials, el fret s'apoderà del meu cos, y el tremolor y el petament de dents feren en ell son hostatje.

Malgrat que ls calendaris marquen el Març, es un jorn dels mes esplèndits, calorós y tot, el sol radiant m'escalfa el cos al eixir de casa; dóna bò de passejar-se, si no fós la feyna que s'enfronta al qui pensa com jo cumplir mitjanament amb sos afers.

D'entuvi m'encaro amb l'esplèndit establiment que'l senyor Pallarols ha obert de nou a n'el passeig de Gracia donant aculliment als artistes pera celebrarhi les exhibicions de sos productes. Ha romput el foch el senyor Grau y Mas amb una serie de gesaixos y ayguades amb algùn dibuix sepiat amb tendències caricaturesques. Hont la mà d'aquest artista va més segura es sens dubte en les produccions fetes a la *gonache*, alguns d'ells de vera mà de mestre, y no'm deixaràn mentir El Pont St. Michel, Notre Dame, y sobretot, aquell preciós St. Sul-

pici, sens quedar-se enrera en color y factures els produhits a Bruges que resulten d'una realitat agradosa amb tendències al decoratiu, cayent-hi de plè en una nota presa del parch del Luxemburg.

L'escalfor se mantenia encara en el meu cos quan a la eixida de ca'n Pallarols me reconfortà novament l'esplendidesa del scl d'aquell magnífich jorn de Març fins al terminar el trajecte que separa aquella petita exposició de la casa Esteve hont s'alberguen unes capritxoses fantasies del venerable Urgell, quin humorisme sobressurt al enfront de les notes plenes de such, d'espontaneitat y serioses de son fill Ricart. Uns ben saborosos carbons d'en Meifrén, unes notes de color d'en Garcés y uns pastells semi-seriosos de'n Vázquez junt amb una *pintura canard* al oli del mateix completan aqueixa migrada exposició.

Al sentir iniciada la fredor en el meu cos, vaig sortir-me'n pera abocarme al Fayans Català, hont hi té exposades don Alexandre de Riquer fins una setantena d'obres de dimensions y valors tècnichs ben distints, fins al punt de poderse dir d'ell que va desde lo sublim fins al ridícol artísticament parlant.

En Riquer, qu'es un pou profón d'erudició, de coneixements vastíssims, coneixedor subtil, d'un esperit esbrinador en tot lo qu'es materia d'art, d'una cultura artística sens parella, en Riquer, que's deixa portar per aquesta feconditat de que'n fa gala; en Riquer, que no dona l'abast amb ses mans a les creacions de sa poderosa fantasia, en Riquer, que no té temps pera deixar enllestida sa darrera creació perquè se li agombolen un sens nombre a l'hora de novelles quimeras en son fantasiós cer-

vell; en Riquer, el mestre, l'artista, no dibuixa. En cap de les setanta obres podria subjectarse al·l'ànàlisis de la forma, qu'en algunes, resulta llastimosament desastrosa. Que'm perdoni el mestre, l'artista, donchs es dit amb la sinceritat de qui l'admira en ses creacions que fugen de la balma de les vulgaritats ahont niuhen un sens nombre de productes de nostres més flamants *artistes*.

Si en Riquer apayvagués un poch la violència de sa concepció y una volta creada la idea es detingués a ferne un estudi seriós, sens encarinarse en detallets que'l perjudiquen en el conjunt, la seva obra seria respectada y admirada de tiris y troians.

Lo d'en Bulbena... es agradable... y molt decoratiu en lo que pertany a les orles de sos tapiços, en quin conreu demostra més traça en la tècnica que en lo qu'es producte del art.

A la sortida del Fayans, y amb el reconfort d'aquell esplèndit sol del mes de Març, m'arribo fins a ca'n Parés, ahont s'hi entra més a pler y sens l'encongiment que s'entra a ne'ls avants citats establiments.

Ja a dintre'l saló d'en Parés, després d'haver llegit els noms dels veteràns, en Modest Urgell, Garcés, Ros, del malaguanyat Brull, l'Urgell fill, quines obres, d'aquests dos darrers, son les que més s'aguanten, y allunyar la vista atrafegada d'aquella mena de figurins de'n Vázquez, que fa passar per veres obres d'art com qui fa passar bou per bestia grossa, cerco quelcòm que'm remogui; cerco, en debades, quelcòm *frapant*, cerco entussiasme, un reflexe de l'entussiasme qu'haurien de sentir els individus del jurat de la exposició de Madrid hont se destinen per la *Sociedad de artistas y literatos*, aixis, d'aquesta ciutat... y... l'entussiasme no s'apareix en tots els quatre costats... y la fredor

s'inicia en el meu cervell y s'escampa per tots els indrets del meu cos... aquell mateix fret qu'un jorn vaig sentir al penetrar en el marbrat y fúnebre hostatge hont reposen *in aeternum* les reials despulles, a l'interior d'aquella prodigiosa obra de Felip II.

FAUNE

Llibres ⁽¹⁾

Poemes: Francesch Sitjà.

Un llibre minúscol, propi per durlo a les mans en un romàntich deambular pels passeigssenyorials del parch del castell d'uns nostres amichs hont ens han convidat a passarhi quinze dies a l'època de les fulles mortes y dels crepuscles sangnants... Un llibre editat amb tota pulcritut, que convida a obrirlo y prediu lo qu'ha d'ésser.

Aprés llegiu, y la raríssima aristocràcia dels sonets d'en Francesch Sitjà se us encomana y s'arriba fins a percebre lo prosament anímich del llibre.

Ja he dit que tot ell, el llibre, dóna una impressió de senyorialitat, d'aristocràcia raríssimes, espontànies, gens forçades. ¡Y es tant usual, tant sabut això de lligar conceptes, d'usar paraules, de cercar consònants que moltes voltes no tenen rès que veure amb lo demés escrit!...

S'els duhen ells mateixos l'el·legància els versos d'en Francesch Sitjà, a la vegada que s'hi traslluheix una agradabilíssima musicalitat, no molt corrent avuy en els nostres poëtes. Aprés, en els onze sonets que omplan el llibre, no hi sobra ni hi manca una paraula, diuhen lo que han de dir, lo que l'autor vol dir, son sobris, d'una austera lluminositat. Y això, en el difícil art del sonet, es molt d'elogiar, car es sumament dificultós el clou-

rer, en la estreta fita de catorze ratlles, tot lo que un vol dir.

Quals d'aquests sonets, ademés, tenen una forsa plàstica maravellosa, plàstica que prové, jo crech, de la mateixa sobrietat amb que son escrits: l'exemple de lo que dich està en aquella «Comare Vespa», digna d'ésser plasmada en un dels immortals «Capricis», de Goya.

En la forma, en el *metier*, s'hi veu la fluidesa dels mestres italians Ludovico Ariosto, Pietrus Àretino, el mateix Dan-

te a voltes; l'aristocràcia dels francesos André Chenier, Pierre Le Rousaret, unides a l'acadèmica y sobria austeritat dels sonets que escrigué Willyam Shakespeare en sa juvenesa.

Jo crech qu'en Francesch Sitjà es un mestre en aquesta difícilíssima y senyorial orfebreria del sonet.

ATXA.

(1) Farém crítica de totes aquelles obres de les quals son autor o editor ens envihi dos exemplars.

Pluja a montanya

El bosch es tot mullat; Bon plourer feu ahir.
 Les herbes han florit aquest matí
 y'ls pins han extés mes les seves branques.
 Els pins esquerps y torts
 que no tenen aprop parets ni tanques
 y creixen a l'albir sempre més forts.
 Quin gran perfúm
 s'escampa avuy de l'herba fresca!
 Y jo me'n pujo amunt, tresca que tresca
 gelós d'aquella llum
 que dora els cims mes alts.
 y ompla de claror tots els cimàls.
 Quin riure'l bosch; quin trontollar l'esperit!
 Quin gran delit
 d'anar montanya amunt per la dressera.
 La cima qu'es propera!
 Quin respirar! Quin dols neguit!
 Encara un altre salt.
 Ja soch à dalt!
 Còm plau als ulls tanta bellesa.
 Aquí tot clar y a baix la boyra estesa.
 El cel sembla mes ample; el bosch mes grant.
 En l'alta quèietut de la grandesa
 quin goig deixarhi un cant.

LLUIS PUIG y PUIG

Sonet a Teresina

Per l'album de la gentil senyoreta Teresina Onsidó

Voldíra, òh! Teresina, per tu escriure un sonet
hont cantar les belleses vessants en ta figura...
mes tot me v'a l'inversa... y aixís passa'l quartet...
rès s'acut a ma pensa... la ploma se m'atura.,
y de quartet vé l'altre. Com nota que fulgura
và per regions ignotes, cercant en va el secret
de ta beltat de ninfa... l'encís de verge pura
qu'enjoya ta persona, per èll passa distret.
Després seguint el càntich, ma pensa còm divaga
forgant en ta hermosura!...mes aquesta s'amaga,
quan tot de sobte oviro que ha passat un tercet...
y quan ja l'altre arriba, m'adono qu'esta fet
el sonet que volía, cantant, may endebades
de ta beltat les gràcies per mi tan admirades.

Camperola

Galana damisela
somriu hermosament,
Passeges amb l'ombrela
al raig de sol ardent...

D'aucells, la canticela
llunyá se sent
hont la remada bela
esquellejant plahent.

Damisela galana,
que'l sol d'aquesta plana
s'embauma ab ton encís,
qui fa, que ab l'aucellada
y els bels de la remada,
contrastis ton somris.

J. PONS y MARTORELL

Aficionats notables

Joaquím Aragonés

Cornudella (Tarragona)

« No en totes les agrupacions d'aficionats existeix un caràcter tan senzill y franch, veritable entusiasta del teatre y fervent mantenedor de la constancia.

El jove Aragonés, aficionat de molts anys, actua ja en algunes societats de Barcelona, principalment en "La Flora" de San Gervasi, fent sempre en les obres els galans amb bastanta soltura.

Avuy novament instalat a Cornudella, sens dubte es un dels que amb més fermesa coopera amb tots els seus esforços, a la creació y desenrotlllo del teatre, haventne donat mostres amb la edificació del nou y grandios Teatre Intim que ha d'esser l'origen y font d'una societat tant altruista com es la de Retirs pels vells y pensions a les viudes.

Es l'aficionat aristocratic amb un elegant y distingit romanticisme y da excellent pose a les taules.

Ha representat moltes obres del genre castellà en les que ha sigut molt aplaudit aixís com també en *Terra baixa*, *El Mistic*, *L'Heru Escampa*, *La Mare Eterna*, *Els Vells*, *Lo liri d'aygua*, *Jesús de Nazareth*, *La muralla de ferro*, *Un manresà del l'any 8*, *Lo Castell dels tres dragons*, y altres.

Sols falta, y ho esperem, que continui amb la seva tasca a fi de veurer coronades les seves aspiracions que tan noblement l'enalteixen.

PRINCIPAL

Dissapte va estrenarshi la adaptació catalana de l'obra de gran exit a l'estranger *L'Amich Frits*. La traducció inmillorable com poques vegades s'ha vist en obres d'aquesta naturalesa. Adalantè aquest comentari per bona impressió recullida el dia de l'estrena y en el proxím numero ne parlarem ab la extensió y atenció que l'obra mereix.

CATALUNYA

L'estiu de Sant Martí: idili en tres actes d'Apeles Mestres.

L'Apeles Mestres s'havia guanyat una justíssima reputació de poeta quan publicà son poema *L'estiu de St. Martí*; avuy al escenificar dit poema s'ha acreditat a mes d'expert home de teatre. Perque es difícilíssima la feina realitzada per l'Apeles Mestres, ja que ha hagut de sacrificar a la teatralitat de l'obra, la seva antiga harmonia de versos, de pasatges, y això, com ja he dit es un gros sacrifici per l'autor, quan l'autor està enamoradíssim de l'antiga obra. Ell ha sabut hàbilment despullar a *L'estiu de Sant Martí* de tot lo accessori, de tot lo secundari, y ha deixat sols l'acció nua y freda. Y allavors, forsosament ha hagut de cobrir-la amb el nou y escénich ropatge.

Y cal dir que lo que l'entranya, l'ac-

ció, ha perdut en lirisme ho ha guanyat en intesitat, en vista. En el poema la bella musicalitat dels versos donen el fons vital, diria necessari al conflicte, que sols conmov per l'agradabilíssim regust del *ben dir*; en la comedia, aquesta musicalitat de versos es desaparescuda y es aixís com al perdre en lirisme, guanya en realitat.

L'Apeles Mestres, gran poeta, no ignora, però, que en el teatre tot se sacrifica a l'acció, a la plàstica, que la literatura si hi te cabuda es molt relativament, entenent perxò que tota obra culta y bella necessita de la literatura anch que sols sia com a auxiliar.

La manera de fer de l'Apeles Mestres, en llibre y en teatre es, naturalment, simple; senzillíssima. Així aquest *L'estiu de Sant Martí* fa sonriurer per la seva fresca igeunitat, per la natural senzillesa de *metier*... Y això, que'n alguns fora defecte, es en ell nou mèrit. Recordis sinó el final del segon acte, l'escena entre el «Doctor Josep Maria» y «Angeleta», el final de l'obra, sobri, concís, però altament sentimental, corprentor.

De la interpretació ademés de'n Jaume Borrás, que digué y plasmà el seu paper amb una gran discreció, y la senyora Verdier, cal dir que l'Emilia Baró accentuà y donà un clar carácter de frescor y alegria, quelcom sentimental com el pa-

per requeria, al personatge d' «Àngela».

La misse en scene, no molt correcta.

El tressor, per Josep Morató.

L'acció que dona lloch al *tressor* aquest, en mans d'un altre autor que no fos en Josep Morató, s'hauria resolt en un melodrama plé de truchs y casualitats propi per esser estrenat devant un públich aficionat als teatres del Paralel.

Peró no ha sigut aixís y ens en hem d'alegrar, ja que aixó ha donat motiu a l'autor d' *El comensar de les coses*, a lluhir novament ses qualitats de esport y conscient comediograf.

Efectivament *El tressor* sols pot apreciar-se com a obra teatral, y com a obra ben notable, ja d'estructura o construcció, ja de *metier* mateix.

Proba d'aixó es el segón acte, dós amb un truch de verdader melodrama.

El senyor Capdevila plasmà y digué el llur caudal amb una sobritat y correcció no molt corrent entre nostres actors, poguense dir lo mateix den Jaume Borrás.

La presentació correcta, no més que correcte.

Marinesca: quadro dramátich den P. Colomer Fors.

Es una obra aquesta primitiva y fins potser quelcom rancia que alguns anys enrera hauria agradat pro que avuy ja no interessa ni commou, per la senzilla rahó de la falsetat del conflicte, de la manera de resoldrel etc., etc.

L'interpretació y misse en escena a l'alçaria de l'obra.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

Ateneu Obrer III districte. — Com anunciarem en lo nombre passat diumenge tingué lloch lo benefici del jove P. Reig ab l'obra

La Mare, y quina anava dirigida pel actor Sr. Mallorquí.

La sala plena d'escullit públic, donava bo de veurer.

La presentació escénica, regular. La direcció correcte.

Referent a la interpretació direm que'l beneficiat Sr. Reig en lo paper de «Manel» tingué moments felisos, emprò se li notà bastant qu'era un paper massa gran per les facultats que reuneix l'esmentat jove, no obstant el públich l'aplaudi de veres. La Sra. Ugas en la protagonista, estigué admirable en tots els actes, fent un final verament conmovedor.

La simpática Srta. Sasac ens feu una *modelo*, ab bastant acert y la Sra. Amorós una «Donya Amparo» molt acceptable. El Sr. Perbellini (N.) en lo paper (d'«Albert») ratllà a gran altura, fentse mereixedor de les fortes ovacions que li tribulà la nombrosa concurrencia. Els Srs. Perbellini (E.), Brunet germans, Cabanes, Dejeán, Martí y la xamosenena Costa, estigueren discretes en tota l'obra.

Al final fou precis aixecar repetides voltes la cortina, dirigint el cable el beneficiat.

Pel diumenge 31, está anunciat *La Rosa blanca*.

En estudi pel mes d'Abril, l'obra *La mort civil* y el benefici del director d'aquest quadro.

—Ateneu Obrer del II districte.—Diumenge a la vetlla tingueren lloch les representacions de *La morta* y *Els savis de Vilatrista*.

La primera no sigué molt afortunada en la interpretació, sobressortint tant sols el Sr. Boquet y en Garrigó, que feu un Eloy acceptable, emprò quelcom apartat del caràcter.

La segona, dirèm tant sols que'ns va complaure el Sr. Compta, que no s'apartà de son personatge en tota l'obra. La Sta. Durán ens feu una «Julia» admirable.

La Sta. Coto y la Sra. Vidal acertades en son comès.

Tots els demés personatges foren encarnats amb l'intenció de fer riurer, tant sols emprò apartantse de tot treball artístich, qu'es cosa de dòldrer, ja que's pot fer *comedia*, però no tanta.

El Sr. Guíu, son curt papel l'exagerà tant, que resultà ridicol, y lo qu'es de dòldrer, es

que se li comensa a encomenar el defecte de no estudiar.

La presentació escènica, passadora.

La vinenta semana, si mal no recordem, la funció es en homenatge d'en Apeles Mestres, amb les obres *L'avi* y *La presentalla*.

—Niu Guerrer.—El dia 16 del corrent tingué lloc la presentació del quadro d'aficionats dirigit pel Sr. Buxedas.

L'obra que representaren fou *El mistieh*, d'en Rusinol, en quina execució dirèm amb imparcialitat que'ls encarregats dels personatges de l'obra no'ns convenceren. Les Sres. Panadés, Pallardó y Farnés foren les millors intèrprets, executant els seus papers de «Marta», «Francisca» y «La baronesa», respectivament, amb molta perfecció. Les secundaren, essent dignes d'elogi, els Srs. Cervera, Farré y Vilallonga. El Sr. Buxedas, en el papel de «Mos-sèn Ramón» no'ns agradà, y no es que no sapigués el paper, sinó que, per l'interpretació que hi donà, creyèm que no l'entenía.

No comprenèm com en el primer acte ens presentà'l tipo de «Ramón» amb tant misticisme, y al extrèm de resultar quelcom idiota. Als demés actes ho feu al revés; allavors era més després y li venían rampells d'excitació. Al final, quan mort, en comptes de causar impressió, poguerem observar que part del públich reya.

El Sr. Munner, en el «Sr. bisbe», discret, com sab ferho aquest bon aficionat, però ens semblà de caràcter aspre.

El Sr. Buxedas, amb trajo de societat, recità *La huelga de los herreros*, conseguint fatigar a l'auditori.

Donà fi a la festa la representació de *La santa*, d'en Martí Giol, en la que hi prengueren part les Sres. Pallardó y Farnés y'ls senyors Vilallonga, Rodríguez y Buxedas.

En resúm: el conjunt no'ns agradà pas tant com el quadro del Sr. Gubert, y això que'ns presentaren tres veritables actrius, que sortíngueren d'elles.

—Centre Republicà del III districte.—El diumenge a la vetlla tingué lloc a n'aquesta societat una escullida funció teatral, en la que posaren en escena el quadro dramàtic *Claror de posta*, quina interpretació fou regular, fluint quelcò en alguns passatges dramà-

tics, emprò foren ben jugades les escenes de conjunt.

Després estrenaren la comedia en un acte *Malalties*, original de l'Eúrich Aguado. Es una comedia d'argument ben trovat, essent dialogada amb correcció y plena de xistos de bona mena, que feren esclatar al públich fortes rialles.

Les escenes están ben combinades, havent-hi tipus, com el «Sr. Llorens», «Clara» y «Reparadora», de molta originalitat y ben dibuixats.

Respecte a la interpretació, devèm manifestar que poques vegades se veu tractada amb més carinyo l'estrena d'un autor novell, pera lo que felicitèm al director Sr. Palacios.

Prengueren part, a més d'aquest, les senyoretas Pujol, Abronzini y Escrivá, y'ls Srs. Sánchez y Valero, essent tots sense distinció dignes de llohana.

Encoratjèm a l'autor que segueixi la via empresa, car l'èxit d'aquesta obra es afalagador per intentar quelcom més.

Per fi de festa, *Nit d'aygua*, amb bona interpretació.

—Clarís.—L'obra darrerament escullida fou *Don Joan de Serrallonga*, d'en Balaguer.

L'execució anà com Déu volgué, puig en les escenes més culminants de l'obra hi mancava intensitat y vibra de actor, y sabut es que en poemes y tragedies, de no ésser mestre, se cau en *lapsus*, com passà en aquesta entitat.

Les Stes. Piqué y Viura feren quánt pogueren per sortir ayroses, mes no pogué ésser. El senyor Homs, bona voluntat y rès més. Desencaxadíssim el senyor Ventura. No n'hi ha prou en volguer fer comedia, joves: cal sentir els papers y brodarlos, y això passà dessapercut per complet. També la comparsaria no deixà de fer somriure... ¡Vaja, una representació que de bona gana passariam per alt el parlarne!...

—Foment de la Sardana.—Baix la direcció del Sr. Monné, s'hi representarà demà passat a la vetlla l'obra *L'escorsó*, de l'Ignasi Iglesias, y *La santa*, d'en Martí Giol.

En parlarem detalladament.

—Ateneu de la Sagrada Família.—Baix

l'acertada direcció del notable aficionat senyor Escoda, s'hi representà: *Malehít de Deu*. L'obra, si bé no interessa per son argument arcaic, fou escoltada amb fruïció per l'auditori, valga la tasca que hi feren els Srs. Escoda, Angelats, Talón, Badia, Angelats (J.), Mateu, Durán y'ls xamosos nens que hi treballaren.

El decorat fou el clou de la festa, per lo que felicitè al escenògraf Sr. Navarrete.

—Joventut Autonomista Catalana.—Amb un plè a vessar, tingué lloch el diumenge a la tarda la representació de *L'esquella de la taratxa* y d'una sarsuela castellana, essent la interpretació que hi donaren bastant ajudada, lluhint el Srs. Forga, en l'«Alcalde»; Vera, en «El Gravat»; E. Llasat, en el «Macarronis», y'l Sr. Vinyas en el «D. Elías»; les senyoretas R. Virgili y L. Jordà molt bé en la «Paula» y la «Riteta», respectivament, y ajudaren els Srs. J. Jordà y Gironès.

El chor anà una mica insegur, puig s'hi notava manca d'ensajos.

La direcció musical a càrrech del Sr. Bonnet, a qui felicitè de veras, car contribuïx amb sos esforços a donar més lluhiment a les obres que's representen.

La concurrència rigué moltíssim y'n sortí molt satisfeta del local.

Per diumenge's farà una vetllada literaria-musical, a la que hi pendran part valiosos elements de dita societat.

Círcol de Sans.—Aquesta simpàtica entitat acaba d'obtenir un triomf que l'acredita una vegada més de son nom ben adquirit. Perquè... que's diga lo que's vulga, un elench d'eficionats que tracti de posar un *Jesús de Nazaret* den Guimerà, obra de tant difícil conjunt, solsament pot atrevir-se a posarho en pràctica el Círcol de Sans, que a més de contar ab una Junta Directiva, digna de nostre aplaudiment, car no plany sacrifici ni gastos de cap mena pera allunyar-se del ridicol posant les obres com Deu mana, compte ab l'apoyo moral del incansable actor Joan Drets director escènich del quadro d'aficionats de la casa y persona intel·ligenta en aquestes tasques com sempre ens ho té demostrat car sap lo que porta ent e mans, pera que els èxits siguin ben guanyats, franchs, y espontanis. Nou decoracions pintades expofeses pel re-

putat escenograf A. Ros y Güell, veritables joyes d'art totes elles, vestuari Malatesta, armeria Galero, calsat den Carreras, illuminació Planell, y la part musical a càrrech del intel·ligent mestre Pere Cantarell, ja dona una perfecta idea, de que la cosa no va anar de per riurer car podia ab justesa calificarse la funció del dia de Sant Joseph a la tarde de veritable aconxeixement artístich.

L'execució, digna de la presentació de l'obra esmentada essent dignes de figurar en primer lloch aquella «Maria de Magdala» interpretada per la senyora Susagna Molgosa, car desde la primera sortida va presentarnos una pecadora sobria y ben tallada tota d'una pessa y sense desencanaixarse ni un instant en tota l'obra. ¡Molt bè! Vosté es una actriu de gran pervindre Sasagna! També fou digne de tota lloansa el treball de la senyoreta Aurora Guardia, que pot apuntarse un non triomf dels molts que te ben guanyats en sa honrosa campanya artística. Les senyores, Borralleras, Fornés, Guart, Más y Julià a temps y sempre a tó.

El senyor Drets, va mostrarnos un «Jesús» que fins logrà enternirnos, (cosa estranya en nosaltres) sens dupte y motivat pera aquella dicció veritablement original plena de color y que per sa satisfacció justifiquem esser pot ser l'únich «Jesús» del nostre recort que no va invertir ni un sol concepte, donantli el relleu de expreïssió deguda. El senyor Laporta molt en caràcter en aquell «Judàs» detallantlo a conciencia. Els altres com en Cantarell, Torns, Aloy, Sospedra, Gibert, Olivé, Mulet, Serra, Laporta, Mercadé y altres quins noms no recordem, tots ells sens distinció formant un conjunt digne de pertanyer al elench den Joan Drets, y del èxit obtingut.

La concurrència nombrosa y escullida que assistí a la festa, sortí del tot satisfeta, com ho demostra l'haber sentit nosaltres, textualment aixó: —¡Llástima de xicotí! Poden anar a tot arreu, y es queden a Sans!

Dels nostres Corresponsals

MASNOU.—La Calandria —La Agrupació Artística d'aquesta Societat representà la tarde

del diumenge passat dia 10, les obres següents.

La barca (lirica.) *Campi qui puga* (comedia) y una sarsuela castellana.

La primera interpretada per la senyoreta Navarro y els senyors Ballester (J.) Roca y Verdaguer, resultà admirable. La comedia molt ben jugada per la mateixa senyoreta y els senyors Serquellas, Comas y Oliveras.

La direcció a càrrec del senyor Espinosa, bé. Els cors baix la batuta del Mestre G. Maristany ajustadíssims.

Rebin junts, mereixent nostra enhorabona.

Avant, avant, sempre, però amb preferència a les obres catalanes.

SABADELL.—Centre Sabadellès.—Hi hagué una soperba vetllada a benefici d'un company a qui una greu malaltia el reté en el llit.

Cada hù luhí ses facultats corals y artístiques amb una grandesa d'ànima propia, sols de gent de molta cultura. Se posà el monòlech *Mestre Olaguer* que'l jove actor senyor Soler, en tregué un partit bastant brillant, cosa poch corrent entre obres d'aytal categoria. Llástima que no fós degudament presentat y vestit.

S'anuncia *La monja enterrada en vida* per la funció vinenta.

VALLS.—Dissapte, dia 16 del corrent, i forces majors no ho impideixen, s'obrirà definitivament el teatre «Apolo» instalat en un departament del magestuós edifici denominat «Castell» d'una cabuda major que'l «Teatre Principal».

Sabèm que aquest nou colissen està destinat al *genre menut y varietes*, però tenint en compte que'l principal empresari es el conegut industrial don Alfred Padró, no dubtem que de tant en quant passaràn per les taules del nou teatre els artistes de nostra terra, presentant les millors obres de la literatura dramàtica catalana, car an'ell solsament se deu el que l'any passat per les festes de Sant Joan haguessim pogut ovacionar entusiasticament, en el Teatre Principal, quant ell formava part de l'empresa, la genial actriu Marguerida Xirgu, fentnos coneixer al ensemps que'l seu art incomparable, obres de tan indiscutible mèrit com *La Reina jova*, *Jovenut de Princep*, *Els Zin-Calós* etc. Veuuriem en gust, que's vegessin confirmats aquests preanuncis.

MATARÓ.—Ateneo Obrer.—Amb motiu de la vinguda en aqueix poble de la Fundació Horaciana de la capital, el quadro de aficionats d'aquesta casa que dirigeix lo intel·ligent aficionat senyor Miquel Comas que amb la cooperació de les aplaudides primeres actrius senyores Conxa Ceballos y Antonia Riera

varen posar en escena en obsequi dels petits excursionistes, la balada en tres actes y en prosa del immortal Pitarrà quin títol es *Lo Lliri d'aygua* fent una creació del difícil paper de «Riteia» la nena Enriqueta Rodríguez junt amb los senyors Comas, Serrapiñana, Ylla, Planas, Pon y acompanyats per les actrius Ceballos y Riera valguentlos mols aplausos per part del auditori que va premiar dit treball y mereix un aplauso lo director senyor Comas per presentà tant bonica producció.

Y per fi de festa varen escullir la bonica y chistosa comedia den Pitarrà *Un Baneyt del cabús* que va ser posada en escena per lo aficionat comich senyor Ylla y acompanyat per la senyora Ceballos junt amb los joves Serrapiñana, Planas y Llovet que va agradar molt.

SANT FELIU DE CODINAS.—El diumenge passat se representaren en la Societat «Círculo de la Paz» les obres següents, *A cop calent*, *La guerra civil* y *El mata dónas*. Foren desempenyades pels joves senyors Tura, Suñer, Verdaguer, Permanyer, Pallarols y Puig y amb cooperació de la actriu senyoreta Pepita Arboux.

RIPOLLET.—Teatre L'Aliança.—Diumenge passat debutà en aquest poble amb un grandió exit, la companyia d'aficionats, representantse les obres *Mestre Olaguer* que fou desempenyat pel jove Joseph Mogas qui ne feu una verdadera creació, tributantli el públich una xordorosa ovació. Després se posà en escena el drama *Catalunya* desempenyat amb grant acert per els joves, Mogas, Canals, Comenges, Veneda y Solvo, quins al presentarse al públich al comensà l'obra sigueren fortament aplaudits per la nombrosa concurrència que omplia la sala. La senyoreta Abronzini amb lo seu monòlech estigué molt en caracter obtenint forts aplaudiments. Les peses *Mata dónes*, *La criada nova* y *Pela galls a Barcelona*, foren la rialla continua del públich. Les representaren els joves senyors Roca, Aymerich, Salvó y Farrés junt amb la senyoreta Abronzini. El monòlech de *Pela galls a Barcelona* lo desempenyà el senyor Ramon Sobern amb grant exit. Fou una festa cenplerta que Ripollet ne guardrà un bon recort.

LLEYDA.—La Llum.—Lo dia 3 del corrent a la tarde, s'hi representà la comedia en 2 actes, *Embolichs de pretendents*, mancada d'assajos y mal repartits los papers.

—La Paloma.—*Mala nit*, fou representada dugues vegades pels aficionats de la casa, els dies 3 y 10 essent jugada admirablement, per tots los interprets sobre surtint la jove actriu Senyoreta Torres y els Senyors Jové, Gual y Banadés.

—Centre Radical.—Lo dia 25 del passat Febrer, tocà't torn a les obres en 1 acte, *La visita del bisbe*, (Estrena) *A la Prevenció*, y *L'aném a'en peñà*.

Lo dia 3 del corrent es representa *De pelagalls a Barcelona*, *Ferit del Cor* y *L'últim Inglés*. La primera y última, sortiren ben interpretades, distingintse en el monòlech l'aplaudí jove, aficionat Sr. Casals.

Lo dia 10, possaren en escena, el monòlech *Prou comedia*, el drama, *Catalunya* y el diàlech *Astronomia comica*, amb mitjana interpretació, essent aplaudit pel escas públich que hi assistí.

—La Violeta.—Els aficionats d'aquesta societat, el dia 10 ens feren passar una vetlla aburridísima; amb l'interpretació que hi donaren a l'obra sacra en 7 actes y 35 cuadros, *La passió y mort de nostre Senyor Jesucrist*. Tots els aficionats que hi prengueren part, quassi eren novells, y no es extrany que sortís tot desigual. Els que's portaren mitjanament foren els joves senyors, Piqué, Florensa, Claramunt y Cervera, (R.) amb sos respectius papers de «Benjamí», «Anàs», «Pons Pilat», y «Centurió», escoltant molts aplaudiments.

Els altres desvallestats y l'apuntador cridant tant com podia.

La S.a. Sugranves, que vingué de Barcelona, cumpí son comés a les mil maravelles, en sa part de «Verge Maria». Fou aplaudit son bon treball. El decorat dolent, no veyen les tres decoracions noves que anunciaren en programes.

Los trajos bons y la perruqueria també. L'orquestra desconcertada y el chor d'auells, encare l'em de veure. Una advertencia, tenim que fer al que representab el paper de «Bon lladre», y es, que quan estigui clavat en creu, no despenji la mà o bras, pera parlar, com feu el dia aquest. De les parts principals, ja no'n parlem.

Van en aquest número (*repartim als nostres compradors y correspon als nostres subscriptors*) 32 pàgines de folletí, plechs 3 y 4 de la famosa comedia del escriptor anglès Henry Artur Jones,

ELS HIPOCRITES

que's representà prop de 50 vegades en

el teatre Principal d'aquesta ciutat

ELS HIPOCRITES

quina traducció catalana, es deguda als distingits literats senyors Alexandre de P. Maristany, y Salvador Vilaregut, no podia pas mancar en la nostra biblioteca

Per molt aviat, potser després de

ELS HIPOCRITES

repartirèm en els nostres folletins un dels drames de mes merescut èxit del Teatre Català.

Per avuy no podem adelantar més detalls, ja'ls completarem quan estiguin més adelantats els treballs.

Ha sigut novament contractada la notable companyia dramática catalana del jove primer actor D. Joan Santacana per actuar el dia 24 del corrent en el teatre «La Constancia de S. Celoni». Representarà la tragedia d'en Sha Kespere *Otello* (en català) l'impresió dramática de D. Joan Ollé y Rius, *Delirium tremens* y la farsa d'en Puiggari *Felicitat eterna*.

Pel dia 7 d'Abril en l'entitat «Catalunya Nova», tindrà lloch el benefici del primer actor y director Ricardo Mallorquí, quin ha escullit l'obra *La pena de mort* La interpretació anirà a càrrech d'alguns dels notables aficionats de Catalunya.

En el teatre «Lirich del Paralel» hi ha una empresa qu'entre que entre altres espectacles hidona representacions d'obres catalanes amb bastant èxit.

Si be es veritat que d'una part es de doldre que la nostra escena se barreigi amb altres espectacles de tant poch gust artístich, també sembla esperansador veure que malgrat tots els obstacles no s'acaven els entusiasmes de fer trionfar el nostre teatre en tots els públics. Això deixa endevinar al mes pessimiste com una corrent interna de sana viluntad en el

nostre poble que prova d'imposarse a cada punt aprofitant una petita ocasió.

Tant de bò algun dia pogessem dar les gracies an aques esperits fermes y modestos que sense crits ni platerets treballen amb una fè que molts els hi podrien envejar.

El nostre amich Joaquim Pena acaba de publicar la traducció catalana del drama *Elektra* d'Huc Höfmann y ha tingut l'amabilitat de remetre's en un exemplar que agraïm sincerament.

Com a cosa d'en Pena, hi serien de més els elogis que poguessim ferli; la recomanem als nostres amichs y llegidors de bon gust, esperant que faràn justícia als mèrits literaris del llibre y del exquisit traductor.

En el «Ateneu Obrer del Districte Segón» hi tindrà lloc al dia 7 del prop vinent mes d'Abril, el benefici del primer actor comich don Pere Fábregas y el galà jove don Joseph M.ª Gallifa, amb les obres *Tenorios* y *El carro del vi*.

Hi tindrà par en deferència als beneficiats, l'aplaudir primer actor don Artur Buxéns.

Ens es imposible en aquest número parlar del «Concurs d'aficionats», com fora nostre desitj, per manearli algun petit detall.

En el nombre vinent, donarem detalls de lo referent en aquest asompte que no duptem ha de despertar ver interès entre nostres llegidors.

Biblioteca "DE TOTS COLORS"

L'enrenou del poble. Quadro de costums en un acte, de Felip Palma. Preu de venda: *tres rals*. Als nostres favoreixedors: *40 cèntims*.

Llibre del actor, per en J. Ferrán Torras. Preu de venda: *una pesseta*.

Els Mestres contistes (vol. II) (aventures de Sherockl Holmes), de Co-

nan Doyle y Catulle Mendes. Preu de venda: *una pesseta*. Als nostres favoreixedors: *dos rals*.

Els Mestres contistes (vol. III) de Carles Dickens y Nicolau Gogol. Preu de venda: *una pesseta*. Als nostres favoreixedors: *dos rals*.

El Teatre tal com es. La hermosa Conferencia de Enrich Irving. Preu de venda: *25 cèntims*.

Ombras d'amor. fantasia en un acte per Joseph Burgas. Preu de venda: *tres rals*. Als nostres favoreixedors: *40 cèntims*.

Jutge y part, comedia en un acte, per R. Bracco. Preu de venda: *tres rals*. Als nostres favoreixedors: *40 cèntims*.

Les persones que vulguin adquirir alguna d'aquestes obres, ab la rebaixa de preu que oferim, poden ferho en aquesta Administració (Alt de Sant Pere 17 interior) o en el Kiosco DE TOTS COLORS Rambla de les Flors, davant de ca'n Quadros, mentres presentin, pera acreditar el caràcter de favoreixedors de aquesta empresa, qualsevol dels volums publicats dintre la Biblioteca DE TOTS COLORS.

Els nostres favoreixedors de fóra Barcelona poden demanar aquestes obres, ab les mateixes condicions, als respectius corresponals.

De Tots Colors

Revista Literaria Teatral
REDACCIO Y ADMINISTRACIÓ

Alt Sant Pere 17 int. Barcelona

S'ha posat a la venda la segona edició del monòlech de **EDGAR POE**

COR DELATOR

aquesta narració extraordinària està adaptada a l'escena, pel
distingit literat don **A. ALBERT TORRELLAS**

Preu de cada exemplar: 25 céntims.

Els subscriptors y compradors del **DE TOTS COLORS**, mitjantsant la presentació d'un dels volúms de la nostra Biblioteca, podran adquirir per el peu de **15 céntims**.

NOTA.—Els compradors y subscriptors de fora de Barcelona, poden adquirir dit exemplar en aquestes condicions, en casa dels respectius Corresponsals o be remetén els 15 céntims en segells de correu directament en aquesta Administració.